ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ (ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ)

Αριθμός απόφασης 3145 /2021
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τη Δικαστή Αλεξάνδρα Υδριώτη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Πετρούλα Δαμίγου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 18 Μαΐου 2021, για να δικάσει την υπόθεση :

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ :

η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη (Α.Μ.Δ.Σ.Α. 31778).

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αρ. 86, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας της δικηγόρου (Α.Μ.Δ.Σ.Α. 25234), 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ομήρου αρ. 23, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 4) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS», με ΑΦΜ 094014250, η οποία εδρεύει στην

Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και 5) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Λ. Μεσογείων αρ. 109-111, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα - εκκαλούσα άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιά την από 25.07.16 και με αριθμό κατάθεσης αίτησή της κατά των καθ΄ων η αίτηση - πιστωτριών της, για τη ρύθμιση των χρεών της, ως υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου. Το Ειρηνοδικείο Πειραιά εξέδωσε τη με αριθμό 71/2020 οριστική απόφαση (εκουσία δικαιοδοσία - ν. 3869/2010), με την οποία απέρριψε την αίτηση ως ουσιαστικά αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα άσκησε την από 21.02.20 έφεση που απευθύνεται στο παρόν Δικαστήριο, με κατάθεσή της στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Πειραιά με αριθμό η οποία προσδιορίσθηκε από το παρόν Δικαστήριο (, εγγραφόμενη στο πινάκιο, να συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 09.03.21, οπότε και ματαιώθηκε για ειδικούς λόγους και δη λόγω της αναστολής της λειτουργίας των δικαστηρίων για προληπτικούς λόγους δημόσιας υγείας. Ακολούθως, η υπό κρίση αίτηση, εισήχθη οίκοθεν διά της Ήράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιά προς συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και η υπόθεση ενεγράφη εκ νέου στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα περιέχονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις με αριθμούς 8700Β, 8713Β, 8704Β και 8720Β/27.02.20 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Αθανασίου Μπουσδούνη, που προσκομίζει με επίκληση η εκκαλούσα, ακριβές αντίγραφο της έφεσης με την κάτωθι αυτής πράξη ορισμού συζήτησής της στην αρχική δικάσιμο της 09.03.21 και κλήση της δεύτερης, της τρίτης, της τέταρτης και της πέμπτης των εφεσιβλήτων να

παραστούν σε αυτή, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις τελευταίες (άρθρα 120, 122, 123, 124, 126 και 127 ΚΠολΔ). Κατά τη δικάσιμο αυτή η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώθηκε για ειδικούς λόγους και δη λόγω της αναστολής της λειτουργίας των δικαστηρίων για προληπτικούς λόγους δημόσιας υγείας. Ακολούθως, η υπό κρίση αίτηση, εισήχθη οίκοθεν διά της 1674/2021 Πράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιά προς συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η δε Πράξη αυτή ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Καθόσον λοιπόν, η δεύτερη, η τρίτη, η τέταρτη και η πέμπτη των εφεσιβλήτων δεν εμφανίστηκαν στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η εκκαλούσα όμως και η πρώτη των εφεσιβλήτων εμφανίστηκαν, το Δικαστήριο θα εξετάσει την υπόθεση σαν να ήταν και οι απολιπόμενες των εφεσιβλήτων παρούσες (άρθρα 524 παρ. 4 και 764 παρ. 2 ΚΠολΔ). Σημειωτέον πως για το παραδεκτό της συζήτησης της υπό κρίση έφεσης, το δικόγραφο αυτής, με κλήση να παραστεί κατά την αρχική δικάσιμο της 09.03.21, κοινοποιήθηκε από την εκκαλούσα νομότυπα και στην Σταυρούλα Γιγή του Ιωάννη ως εγγυήτρια (βλ. υπ΄αριθμ. 8734Β/03.03.20 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αθανάσιου Μπουσδούνη).

Η αιτούσα είχε ασκήσει ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιά την από 25.07.16 και με αριθμό κατάθεσης αίτησή της κατά των καθ΄ων η αίτηση - πιστωτριών της, με την οποία, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις καθ΄ων η αίτηση πιστώτριές της, ζητούσε, με βάση τις διατάξεις του ν. 3869/2010 «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» : α) να διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών της και β) να εξαιρεθούν από την εκποίηση τα αναφερόμενα στην αίτηση περιουσιακά της στοιχεία, μεταξύ των οποίων και η κύρια κατοικία της. Για το παραδεκτό της συζήτησής της είχε τηρηθεί η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 3869/2010 διαδικασία, ως η εν λόγω διάταξη είχε τροποποιηθεί με το ν. 4161/2013 και εφαρμόζεται σε αιτήσεις που ασκήθηκαν μετά την 14.06.13, όπως η κρινόμενη, με τη νομότυπη κοινοποίηση αυτής (αίτησης) προς την Σταυρούλα Γιγή του Ιωάννη ως εγγυήτρια, η οποία με τον τρόπο αυτό απέκτησε την ιδιότητα της διαδίκου (βλ. υπ΄αριθμ. 2194Β/26.07.16 έκθεση επίδοσης του

δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αθανάσιου Μπουσδούνη). Επ΄ αυτής εκδόθηκε η εκκαλούμενη υπ΄αριθμ. 71/2020 απόφαση, η οποία απέρριψε την αίτηση κατ΄ ουσίαν, δεχθείσα ότι η αιτούσα είχε περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπροθέσμων χρεών της με δόλο. Κατά της απόφασης αυτής η ηττηθείσα στον πρώτο βαθμό αιτούσα άσκησε την υπό κρίση έφεσή της, και για τον μοναδικό λόγο, όπως αυτός εκτιμάται, που περιέχεται σ΄ αυτήν, παραπονούμενη για κακή εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης, προκειμένου να γίνει δεκτή η αίτησή της, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στην ένδικη έφεση. Η προκείμενη έφεση έχει ασκηθεί από την αιτούσα νόμιμα και εμπρόθεσμα, εφόσον δεν προκύπτει από τα έγγραφα που προσκομίζονται ότι έχει γίνει επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης, ενώ κατά την κατάθεσή της στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου, καταβλήθηκε και το απαιτούμενο από το άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ (η οποία προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4055/2012 και ισχύει από 02.04.2012) παράβολο (βλ. υπ' αριθμ. 325600449950 0421 0073 e-παράβολο) (άρθρα 17Α, 495 επ., 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 2 ΚΠολΔ). Μετά ταύτα, η υπό κρίση έφεση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί, κατά την ίδια διαδικασία, η νομική και ουσιαστική βασιμότητα του λόγου της (άρθρα 522 και 533 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4549/2018 όταν αποβιώνει υπερχρεωμένο πρόσωπο, οι κληρονόμοι του πολλές φορές αποδέχονται την κληρονομιά είτε ελπίζοντας ότι θα τα καταφέρουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις του κληρονομουμένου είτε επειδή συγκατοικούσαν με τον κληρονομούμενο σε κατοικία ιδιοκτησίας του και θα αντιμετωπίσουν στεγαστικό πρόβλημα σε περίπτωση αποποίησης, ενώ αν στην συνέχεια, δεν καταφέρουν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που πλέον βαρύνουν αυτούς και ζητήσουν την υπαγωγή τους στο ν. 3869/2010 κινδυνεύουν να αντιμετωπίσουν την ένσταση δόλιας περιέλευσης τους σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής μόνο και μόνο για το λόγο ότι αποδέχθηκαν εν γνώσει τους υπερχρεωμένη κληρονομιά. Επειδή το φαινόμενο αυτό συνιστά κοινωνικό πρόβλημα από μόνο του και είναι και επιβλαβές για την εθνική οικονομία, γιατί δημιουργεί κίνητρο για αποποιήσεις κληρονομιών, με αποτέλεσμα το ενεργητικό του κληρονομουμένου να παραμένει μεγάλο

χρονικό διάστημα αναξιοποίητο, στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, με τον ν. 4549/2018 προστέθηκε εδάφιο ως εξής «Η αποδοχή υπερχρεωμένη κληρονομιάς από τους νόμιμους μεριδούχους του αρχικού οφειλέτη, ακόμα κι αν γίνεται εν γνώσει της υπερχρέωσης, δεν συνιστά από μόνη της και χωρίς τη συνδρομή άλλων περιστάσεων δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμής χρηματικών οφειλών», το οποίο κατά την διάταξη του άρθρου 68 παρ. 1 του ν. 4549/2018 εφαρμόζεται και όταν η αποδοχή κληρονομίας έλαβε χώρα πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ήτοι την 14.06.18, ενώ αφορά μόνο τους νόμιμους μεριδούχους προς αποφυγή καταχρήσεων από πρόσωπα που αποδέχονται την κληρονομιά όχι από ανάγκη ή δυσμενείς ψυχολογικές συνθήκες αλλά βάσει σταθμίσεων και υπολογισμών.

Στην προκειμένη περίπτωση, από την επανεκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των αποδεικτικών μέσων, τα οποία οι παριστάμενοι διάδικοι έθεσαν υπ΄ όψιν του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου: α) της ανωμοτί εξέτασης της αιτούσας, που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά συνεδρίασης και β) όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων τα οποία και πάλι νομίμως προσκομίζουν οι παριστάμενοι διάδικοι, καθώς και αυτών που παραδεκτώς προσκομίζουν το πρώτον ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 765 ΚΠολΔ) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο (άρθρα 336 παρ. 4 και 741 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα : Η εκκαλούσα - αιτούσα, γεννηθείσα το έτος 1983, είναι άγαμη και άτεκνη και κατά τον χρόνο συζήτησης της υπό κρίση έφεσης απασχολείτο με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου διάρκειας από 01.09.20 έως 21.06.21 ως αναπληρώτρια εκπαιδευτικός (σχολική νοσηλεύτρια) έναντι καθαρών μηνιαίων αποδοχών ύψους 885,75 ευρώ. Κατά το παρελθόν εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος στην εταιρία
έναντι καθαρών μηνιαίων αποδοχών ύψους 770,66 ευρώ. Την 31.03.15 απεβίωσε, χωρίς να αφήσει διαθήκη, ο πατέρας της,
αφήνοντας εξ αδιαθέτου κληρονόμους του την σύζυγό του και μητέρα της αιτούσας, ή (κατά ποσοστό 2/8 εξ αδιαιρέτου), και τα δύο τέκνα του, και την αιτούσα (κατά ποσοστό 3/8 εξ αδιαιρέτου έκαστο εξ αυτών). Οι ως άνω κληρονόμοι, πλην της αιτούσας, και δη η και ο αποποιήθηκαν εμπρόθεσμα την

παραπάνω κληρονομιά (βλ. 889 και 890/14.07.15 δηλώσεις αποποίησης κληρονομιάς ενώπιον του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Πειραιά), η δε αιτούσα την αποδέχθηκε δυνάμει της υπ΄αριθμ. δήλωσης αποδοχής κληρονομιάς της συμβολαιογράφου Αθηνών που καταχωρίστηκε στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά με αριθμό /11.12.15. Συγκεκριμένα η αιτούσα αποδέχθηκε το δικαίωμα πλήρους κυριότητας Α) σε ποσοστό 100% της κύριας και μοναδικής του κατοικίας, στην οποία και διαμένει σήμερα, ήτοι του διαμερίσματος του τρίτου υπέρ του ισογείου ορόφου εμβαδού τ.μ. και με ποσοστό εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας επί του όλου οικοπέδου 116/1000 (ΚΑΕΚ Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά), της Υ-8 αποθήκης του υπογείου εμβαδού 7,52 τ.μ. και με ποσοστό εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας επί του όλου οικοπέδου 3/1000 (ΚΑΕΚ 05 118 13 07 003/0/8 Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά) και της Ρ-5 κλειστής θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου του ισογείου εμβαδού 22,14 τ.μ. και με ποσοστό εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας επί του όλου οικοπέδου 3/1000 (Ι Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά), μιας πολυκατοικίας κτισμένης σε οικόπεδο που βρίσκεται στην περιφέρεια τοι η και Β) ενός αγρού, κειμένου στη θέση της έκτασης 400 τ.μ., ο οποίος κάνει χρήση κατά ποσοστό 2/16 εξ αδιαιρέτου της ποσότητας νερού που υπάρχει σε γεώτρηση που βρίσκεται στο παραπάνω αναφερόμενο τμήμα. Η αιτούσα διαθέτει επίσης το υπ' αρ. κυκλ. αυτοκίνητο εργοστασίου κατασκευής ΤΟΥΟΤΑ μοντέλο , έτους πρώτης κυκλοφορίας 2007, 998 κ.εκ. Βάσει της ως άνω αποδοχής κληρονομιάς, η αιτούσα υπεισήλθε ως αποκλειστική κληρονόμος και στις υποχρεώσεις του κληρονομουμένου, δηλαδή στο παθητικό της κληρονομιάς. Συνακόλουθα, πέραν της μοναδικής ατομικής οφειλής της προς την τρίτη εφεσίβλητη, η οποία ανερχόταν την 02.06.16 στο ποσό των 2.824,84 ευρώ, προερχόμενη από την 479273093571151 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, που η ίδια (η αιτούσα) είχε συνάψει σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης και δη το 2007, η αιτούσα κληρονόμησε τα ακόλουθα χρέη: Α) την 08.03.16 η αιτούσα όφειλε προς την πρώτη εφεσίβλητη α) το ποσό των

631,32 ευρώ προερχόμενο από την 0290128056 σύμβαση στεγαστικού δανείου, β) το ποσό των 72.349,68 ευρώ προερχόμενο από την 4219685570 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, γ) το ποσό των 97.613,77 ευρώ προερχόμενο από την 4053028388 σύμβαση στεγαστικού δανείου, δ) το ποσό των 126,43 ευρώ προερχόμενο από την 5278900088089243 σύμβαση πιστωτικής κάρτας και ε) το ποσό των 64,02 ευρώ προερχόμενο από την 4917910010667875 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, Β) την 10.03.16 όφειλε προς τη δεύτερη των εφεσιβλήτων α) το ποσό των 24.014,52 ευρώ προερχόμενο από την 4010670 δανειακή σύμβαση και β) το ποσό των 10.564,76 ευρώ προερχόμενο από την 4010669 δανειακή σύμβαση, Γ) την 02.06.16 όφειλε προς την τέταρτη των εφεσιβλήτων το ποσό των 3.141,12 ευρώ προερχόμενο από την 59686941001 σύμβαση καταναλωτικού δανείου και το ποσό των 2.824,84 ευρώ προερχόμενο από την 4792730935711511 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, την 29.06.16 όφειλε προς την τέταρτη των εφεσιβλήτων το ποσό των 5.202,83 ευρώ προερχόμενο από την 5/7793730/01 σύμβαση καταναλωτικού δανείου και την 28.06.16 όφειλε προς την τέταρτη των εφεσιβλήτων το ποσό των 123.194,45 ευρώ προερχόμενο από την 2068163746 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, Δ) την 25.02.16 η αιτούσα όφειλε προς την τρίτη εφεσίβλητη α) το ποσό των 372,57 ευρώ προερχόμενο από την 10-163100002920108 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, β) το ποσό των 32.729,12 ευρώ προερχόμενο από την 10-00000012063111 σύμβαση καταναλωτικού δανείου που είχε συνάψει με το πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK A.E.», καθολική διάδοχος της οποίας είναι η τρίτη εφεσίβλητη, γ) το ποσό των 37.213,19 ευρώ προερχόμενο από την 10-211600000001093 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, δ) το ποσό των 5.064,60 ευρώ προερχόμενο από την 5100530420417002 σύμβαση πιστωτικής κάρτας και ε) το ποσό των 2.300,82 ευρώ προερχόμενο από την 4020683315297003 σύμβαση πιστωτικής κάρτας και Ε) την 11.07.16 η αιτούσα όφειλε προς την πέμπτη εφεσίβλητη το ποσό των 3.838,20 ευρώ προερχόμενο από την 5266408645727 σύμβαση πιστωτικής κάρτας. Σημειωτέον πως την 03.09.04 ενεγράφη υπέρ της πρώτης εφεσίβλητης, προς εξασφάλιση των ως άνω απαιτήσεών της, προσημείωση υποθήκης για ποσό 137.150 ευρώ επί της προαναφερόμενης κύριας κατοικίας (αποτελούμενης από τις ήδη αναφερόμενες τρεις οριζόντιες διοκτησίες) της

αιτούσας. Συνακόλουθα, όλα τα παραπάνω χρέη του πατέρα της αιτούσας, που πλέον καθίστανται προσωπικά χρέη της τελευταίας, ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 421.246,24 ευρώ, πλέον του ποσού των 2.824,84 ευρώ που προέρχεται από τη δική της ατομική οφειλή, ήτοι η αιτούσα οφείλει συνολικά στις καθ΄ων η αιτηση - πιστώτριές της το ποσό των 424.071,08 ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε πως το φορολογητέο εισόδημα της αιτούσας, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα φορολογικά έγγραφα, διαμορφώθηκε διαχρονικά ως εξής: το οικονομικό έτος 2011 στο ποσό των 15.501,84 ευρώ, το οικονομικό έτος 2012 στο ποσό των 13.453,05 ευρώ, το οικονομικό έτος 2013 στο ποσό των 12.573,06 ευρώ, το οικονομικό έτος 2014 στο ποσό των 11.622,02 ευρώ, το φορολογικό έτος 2014 στο ποσό των 11.566,71 ευρώ, το φορολογικό έτος 2015 στο ποσό των 11.396,42 ευρώ, το φορολογικό έτος 2016 στο ποσό των 11.685,39 ευρώ, το φορολογικό έτος 2017 στο ποσό των 11.495,01 ευρώ, το φορολογικό έτος 2018 στο ποσό των 11.340,42 ευρώ και το φορολογικό έτος 2019 στο ποσό των 10.619,12 ευρώ. Από την αξιολόγηση των παραπάνω αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών και ειδικότερα της εισοδηματικής κατάστασης της αιτούσας και του ύψους των οφειλών της, προέκυψε ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των οφειλών της από τις αρχές του έτους 2016, καθώς, μετά την αποδοχή της κληρονομίας του πατέρα της, λόγω και των χαμηλών εισοδημάτων της, που δεν πρόκειται να βελτιωθούν άμεσα, βρίσκεται σε αδυναμία καταβολής των δόσεων για την εξόφληση των δανειακών της υποχρεώσεων αλλά και των προσωπικών της αναγκών. Η δε αδυναμία της αυτή δεν οφείλεται σε δόλο, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της μετέχουσας στη δίκη πιστώτριας - πρώτης των εφεσιβλήτων ως ουσιαστικά αβάσιμου, δεδομένου ότι, όπως στην πιο πάνω νομική σκέψη ήδη εκτέθηκε, η αποδοχή υπερχρεωμένης κληρονομίας από τους νόμιμους μεριδούχους δεν συνιστά από μόνη της δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμής και εν προκειμένω άλλες περιστάσεις, όπως λ.χ. υπαιτιότητα της αιτούσας για την υπερχρέωση του πατέρα της ή αποξένωσή της από το ακίνητο - αντικείμενο της κληρονομιάς στο οποίο η ίδια να μην κατοικεί ή μη δυνατότητα υπαγωγής του κληρονομούμενου στον ν. 3869/2010, δεν αποδείχθηκαν (άρθρο 1 παρ. 1 εδ. γ΄ ν. 3869/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 56 του ν. 4549/2018 και εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 1 αυτού, και όταν η αποδοχή κληρονομιάς έλαβε χώρα

πριν από την έναρξη ισχύος του, την 14.06.18, όπως εν προκειμένω). Μάλιστα, ο κληρονομούμενος είχε υπαχθεί, όσο ζούσε, στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, δυνάμει της υπ΄αριθμ. τελεσίδικης [illegible]/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Πειραιά και α) οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του, τότε συνολικού ύψους 260.419,41 ευρώ, είχαν ρυθμιστεί με την καταβολή μηνιαίως επί 4ετία του ποσού των 100 ευρώ, σύμμετρα διανεμόμενου κατά τον λόγο της απαίτησης εκάστης των πιστωτριών και β) είχε διαταχθεί να καταβάλλει μηνιαίως επί εικοσαετία το ποσό των 262,08 ευρώ για τη διάσωση της (ήδη περιγραφόμενης) κύριας κατοικίας του. Βάσει των προεκτεθέντων, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του ν. 3869/2010 και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που απέρριψε την αίτηση ως ουσία αβάσιμη, δεχόμενο ότι η αιτούσα δολίως περιήλθε σε κατάσταση μόνιμης και πλήρους αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της, εσφαλμένα το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε. Γι' αυτό, κατά παραδοχή και ως κατ' ουσίαν βάσιμου του μοναδικού, όπως αυτός εκτιμάται, λόγου της ένδικης έφεσης, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, να διακρατηθεί και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ΄ ουσίαν η υπόθεση. Ας σημειωθεί επιπλέον πως η αιτούσα δύναται να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, καθώς τόσο τα εκ της κληρονομιάς χρέη της, όσο και το δικό της χρέος, αναλήφθηκαν προγενέστερα του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης (όπως το άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 3869/2010 απαιτεί, με την επισημείωση πως για τα χρέη της κληρονομιάς το έτος αρχίζει να υπολογίζεται στο πρόσωπο του κληρονομούμενου με προσμέτρηση και του χρόνου που διανύεται στο πρόσωπο του κληρονόμου). Επομένως, πρέπει να γίνει συνδυασμός των ρυθμίσεων α) του άρθρου 8 παρ. 2 με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών από τα εισοδήματά της (όπως η παρ. ισχύει μετά την τροποποίηση που επέφερε ο ν. 4336/2015 και καταλαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 5 αυτού τις αιτήσεις, όπως η κρινόμενη, που κατατέθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του, πλην του εδαφίου της εν λόγω παρ. που ορίζει ότι «από το ποσό αφαιρείται ό,τι καταβλήθηκε συνολικά σε εκτέλεση της προσωρινής διαταγής του άρθρου 5 ή της απόφασης αναστολής του άρθρου 6, διαιρούμενο διά το πλήθος των δόσεων της παρούσας παραγράφου», το οποίο προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 61 του ν. 4549/2018, ΦΕΚ Α΄105/14.06.18 και σύμφωνα με την παρ. 8 άρθρου 68 του αυτού νόμου

εφαρμόζεται και στις δίκες που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, όπως η προκείμενη) και β) του άρθρου 9 παρ. 2 και 2β ν. 3869/2010 (όπως η παρ. 2 αντικαταστάθηκε από 01.01.16 με το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 4346/2015 και εφαρμόζεται σε αιτήσεις που κατατέθηκαν μετά την 01.01.16, όπως η κρινόμενη, και όπως η παρ. 2β προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 62 του ν. 4549/2018 και, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και στις δίκες, που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του, όπως η προκείμενη) με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση το ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία της, το δε ως άνω ΙΧΕ αυτοκίνητό της και ο ευρισκόμενος στον αγρός κυριότητάς της κρίνονται απρόσφορα προς εκποίηση, δεδομένου ότι δεν πρόκειται να προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον που θα αποφέρει αξιόλογο τίμημα. Θα πρέπει, δηλαδή, να γίνει συνδυασμός των ανωτέρω δύο ρυθμίσεων, δεδομένου ότι το μηνιαίο εισόδημα της αιτούσας, όπως αυτό διαμορφώθηκε, δεν είναι τέτοιο που να επιτρέπει την ικανοποίηση σημαντικού μέρους των απαιτήσεων των πιστωτριών της. Ειδικότερα και αναφορικά με την υπό στοιχείο α ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, η αιτούσα δύναται να καταβάλλει από τα εισοδήματά της το ποσό των 350 ευρώ μηνιαίως, το οποίο είναι εντός των οικονομικών της δυνατοτήτων αφού ληφούν υπόψη και οι στοιχειώδεις βιοτικές της ανάγκες, οι οποίες προσδιορίζονται από το παρόν Δικαστήριο μηνιαίως στο ποσό των 530 ευρώ, με δεδομένο, μάλιστα, πως η ίδια, κατοικώντας σε οικία ιδιοκτησίας της, την οποία επιθυμεί να διασώσει από την εκποίηση, εξοικονομεί δαπάνες, λόγω του ότι δεν επιβαρύνεται με την καταβολή μηνιαίου μισθώματος. Το ανωτέρω ποσό είναι εύλογο για περιπτώσεις όπως αυτή της αιτούσας, καθώς η συνολική ενήμερη μηνιαία δόση των επίδικων δανείων ήταν πενταπλάσια του ως άνω χρηματικού ποσού. Επιπλέον, λόγω του νεαρού της ηλικίας της και του ότι δεν αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας δύναται (και οφείλει κατ΄ άρθρο 8 παρ. 3 εδ. α του ν. 3869/2010) να συνεχίσει να εργάζεται. Περαιτέρω, βάσει του ύψους των χρεών της αιτούσας, της διάρκειας ισχύος της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με τον ν. 4336/2015 και καταλαμβάνει και την κρινόμενη αίτηση που κατατέθηκε μετά την έναρξη ισχύος του) που είναι πλέον τριετής (ήτοι 36 μήνες), σε συνδυασμό με το χρονικό διάστημα που τα επίδικα δάνεια

εξυπηρετούνταν, θα ήταν αδύνατο να οριστεί χαμηλότερη μηνιαία δόση, καθώς σε μία τέτοια περίπτωση δεν θα λαμβανόταν καθόλου υπόψη το εύλογο συμφέρον των πιστωτριών της αιτούσας. Έτσι η ρύθμιση των χρεών της αιτούσας θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιστώτριες, σύμμετρα διανεμόμενες στις απαιτήσεις εκάστης εξ αυτών, κατά το ποσοστό συμμετοχής εκάστης αξίωσης στο συνολικό χρέος της αιτούσας, από τα εισοδήματά της για τριετία, αφαιρουμένων των ποσών που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο της από 25.01.17 προσωρινής διαταγής της Ειρηνοδίκη Πειραιά (άρθρα 5 παρ. 3 και 8 παρ. 2γ του ν. 3869/2010, όπως ισχύουν από 14.06.18 με τις διατάξεις του ν. 4549/2018, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 68 αυτού). Η καταβολή των παραπάνω δόσεων της τριετούς διάρκειας θα ξεκινήσει από την αιτούσα από τον μήνα Μάρτιο του έτους 2022, θα διαρκέσει έως και τον μήνα Φεβρουάριο του έτους 2025 και θα γίνεται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός. Περαιτέρω, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν θα εξοφληθούν οι απαιτήσεις των πιστωτριών και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της αιτούσας από την εκποίηση, μετά το οποίο η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο, πρέπει να οριστούν οι μηνιαίες καταβολές στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, καθώς συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στην παρούσα ρύθμιση. Έτσι, η αιτούσα θα καταβάλλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της ποσό ίσο με την εμπορική αξία αυτής, μειωμένη κατά τα έξοδα της εκτέλεσης (βλ. άρθρ. 993 παρ. 2 εδ. γ΄ και 995 παρ. 1 εδ. 4 ΚΠολΔ – βλ. και ΠΔ 59/2016 ΦΕΚ Α΄ 95/27.5.2016). Βάσει των χαρακτηριστικών του συγκεκριμένου ακινήτου (που αποτελείται από τις προπεριγραφόμενες τρεις οριζόντιες ιδιοκτησίες), του εμβαδού και της παλαιότητάς του, της περιοχής όπου αυτό βρίσκεται, της εμπορικής αξίας όμοιων ακινήτων στην ίδια περιοχή, των διδαγμάτων της κοινής πείρας και των συνθηκών της αγοράς, η συνολική εμπορική αξία του εκτιμάται από το Δικαστήριο στο ποσό των 100.000 ευρώ, αφαιρώντας δε τα έξοδα της αναγκαστικής εκτέλεσης (αμοιβές δικαστικών επιμελητών, συμβολαιογράφου, κόστος δημοσίευσης κ.λπ.) που υπολογίζονται σε 2.000 ευρώ, το ελάχιστο ποσό που θα λάμβαναν οι πιστώτριές της σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης δια πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας της ανέρχεται στο ποσό των 98.000 ευρώ, το οποίο και

θα καταβάλλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Επομένως, στο πλαίσιο της παρούσας ρύθμισης θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για την αιτούσα συνολικού ύψους 98.000 ευρώ, ο δε χρόνος αποπληρωμής θα πρέπει να οριστεί σε είκοσι χρόνια. Έτσι το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 408,33 ευρώ (ήτοι 98.000 ευρώ : 240 μήνες). Η κατανομή των ανωτέρω μηνιαίων δόσεων προς τις απαιτήσεις των ως άνω πιστωτριών της αιτούσας θα γίνει σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 974 επ. ΚΠολΔ, αναλόγως εφαρμοζόμενα. Σύμφωνα δε με τις τροποποιήσεις που επέφερε ο ν. 4549/2018 στον ν. 3869/2010 και εφαρμόζονται εν προκειμένω (άρθρο 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010) μεταξύ των υπό στοιχεία α και β ρυθμίσεων δεν μεσολαβεί πλέον περίοδος χάριτος, καθώς οι δύο ρυθμίσεις (των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2) συντρέχουν. Ωστόσο, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4549/2018 και ειδικότερα κατά το παράδειγμα κατανομής δόσεων που εκεί αναφέρεται, ο Νομοθέτης προδήλως έχει υπόψη του την περίπτωση που η ορισθείσα μηνιαία δόση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 είναι κατώτερη αυτής του άρθρου 8 παρ. 2 του αυτού νόμου. Εντούτοις, στις περιπτώσεις που η μηνιαία δόση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 είναι υψηλότερη από αυτήν που ορίζεται στο άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 από τα εισοδήματα του εκάστοτε οφειλέτη, κατά την άποψη του παρόντος Δικαστηρίου, πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω πρόβλεψης που θεσπίστηκε με τον ν. 4549/2018 δεν υφίσταται. Επιπλέον, ο Νομοθέτης κατά την σύνταξη του ν. 4549/2018 είχε υπόψη του ότι στο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την υποβολή της αίτησης έως την εκδίκασή της, ο οφειλέτης επιβαρύνεται με την καταβολή μηνιαίων δόσεων προς τους πιστωτές του από τα εισοδήματά του, η οποία καθορίζεται στο πλαίσιο χορήγησης της προσωρινής διαταγής. Δεδομένου μάλιστα ότι το ποσό που ο οφειλέτης διατάσσεται να καταβάλει με την προσωρινή διαταγή συνυπολογίζεται στις καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 και μόνο σε αυτές, και ό,τι καταβλήθηκε σε εκτέλεση της προσωρινής διαταγής αφαιρείται από το

συνολικό ποσό που οφείλει ο αιτών στο πλαίσιο των καταβολών από τα εισοδήματά του, διαιρούμενο διά του αριθμού των δόσεων της παρ. 2 του άρθρου 8, τούτο έχει ως αποτέλεσμα την απομείωση της μηνιαίας δόσης του άρθρου 8 παρ. 2, με αποτέλεσμα ευχερώς να υπάρχει η δυνατότητα ταυτόχρονης εφαρμογής των δύο ρυθμίσεων (των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2). Ωστόσο, τα ανωτέρω δεν υφίστανται σε περιπτώσεις, όπως η προκείμενη, όπου εκδόθηκε προσωρινή διαταγή με υποχρέωση από μέρους της αιτούσας καταβολής μηνιαίων δόσεων μόνο 150 ευρώ. Συμπερασματικά, σε περιπτώσεις, όπως η κρινόμενη, όπου το ποσό της παρούσας ρύθμισης (άρθρο 9 παρ. 2) είναι υψηλότερο αυτού που ο οφειλέτης μπορεί να καταβάλει από τα εισοδήματά του, επιβάλλεται η χορήγηση περιόδου χάριτος κατά τη διάρκεια ισχύος της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Τούτων δοθέντων, η ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 θα ξεκινήσει για την αιτούσα τον Μάρτιο του 2025 και θα διαρκέσει για είκοσι χρόνια, των καταβολών λαμβανομένων χώρα εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός. Επομένως, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμιστούν ως άνω κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας, με σκοπό την απαλλαγή της από αυτά με την τήρηση των όρων που της επιβλήθηκαν. Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν θα επιδικασθεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης, της τρίτης, της τέταρτης και της πέμπτης των εφεσιβλήτων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη με αριθμό /2020 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Πειραιά.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση.

ΔΙΚΑΖΕΙ τη με αριθμό κατάθεσης αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας επί τριετία, με μηνιαίες καταβολές προς τις εφεσίβλητες πιστώτριές της, ποσού εκάστης τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ, σύμμετρα διανεμόμενες στις απαιτήσεις εκάστης εξ αυτών, κατά το ποσοστό συμμετοχής εκάστης αξίωσης στο συνολικό χρέος της αιτούσας. Οι εν λόγω

μηνιαίες καταβολές θα λαμβάνουν χώρα μέσα στο πρώτο πενθήμερο εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από τον μήνα Μάρτιο του έτους 2022 έως και τον μήνα Φεβρουάριο του έτους 2025.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι το δικαίωμα πλήρους κυριότητας σε ποσοστό 100% επί α) του διαμερίσματος του τρίτου υπέρ του ισογείου ορόφου εμβαδού τ.μ. και με ποσοστό εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας επί του όλου οικοπέδου 116/1000 (ΚΑΕΚ Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά), β) της Υ-8 αποθήκης του υπογείου εμβαδού 7,52 τ.μ. και με ποσοστό εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας επί του όλου οικοπέδου 3/1000 (ΚΑΕΚ Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά) και γ) της κλειστής θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου του ισογείου εμβαδού 22,14 τ.μ. και με ποσοστό εξ αδιαιρέτου συγκυριότητας επί του όλου οικοπέδου 3/1000 (ΚΑΕΚ Κτηματολογικού Γραφείου Πειραιά), μιας πολυκατοικίας κτισμένης σε οικόπεδο που βρίσκεται στην περιφέρεια του και επί και η.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλλει στις εφεσίβλητες για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της συνολικά το ποσό των ενενήντα οκτώ χιλιάδων (98.000) ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε είκοσι (20) χρόνια με διακόσιες σαράντα (240) ισόποσες μηνιαίες καταβολές των 408,33 ευρώ η καθεμία. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων, που θα λαμβάνει χώρα το πρώτο πενθήμερο εκάστου μηνός, θα ξεκινήσει εντός του πρώτου πενθημέρου του Μαρτίου του 2025, θα έχει διάρκεια είκοσι (20) ετών και θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην εκκαλούσα του με κωδικό παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 30 Δεκεμβρίου 2021

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ